خبر

تشکیل ۲۰۰ پرونده بیش‌اظهاری ارزش کالای وارداتی

● مدیرکل دفتر بررسی و تعیین ارزش و تعرفه گمرک ایران با اشاره به تشکیل ۲۰۰ پرونده بیش‌اظهاری ارزش کالاهای وارداتی گفت: عدم خروج ارز از کشور در گرو اتصال سیستمی با وزارت صمت و بانک مرکزی است. خداکرم اسکندری در گفت‌وگو با فارس در پاسخ به این سؤال که گمرک برای جلوگیری از بیش‌بود (بیش‌اظهاری) ارزش کالاها با توجه به نوسانات ارزی چه اقدامی انجام می‌دهد، اظهار کرد: با راه‌اندازی سامانه TSC در چند سال اخیر و شناسنامه‌دارکردن ارزش کالاها تقریبا عمده کالاهایی که وارد کشور می‌شود از قبل، ارزش آنها در سامانه مشخص است. وی افزود: بنابراین اگر ارزشی از سوی صاحب کالا به گمرک اظهار شود که با سابقه ارزش مندرج در بانک اطلاعات ارزش گمرک تفاوت دارد و ارز گرفتند در گمرک با مشکل مواجه می‌شوند. مدیرکل دفتر بررسی و تعیین ارزش و تعرفه گمرک ایران با بیان اینکه از سوی گمرک در زمان ترخیص کالا بیش‌بود ارزش به بانک عامل اعلام می‌شود، گفت: کالایی که به گمرک اظهار می‌شود، بلافاصله با قیمت‌های مندرج در سامانه TSC گمرک مقایسه شده و اگر بیش‌بود داشته باشد، از طریق سامانه جامع گمرکی سریع اعلام خواهد شد تا از تسویه کالا خودداری شود.

رسوب پوشک در گمرک

● معاون امور گمرکی گمرک شهید رجایی بندرعباس گفت: دو برند معروف پوشک با وجود تسهیلات ویژه ترخیص مواد اولیه حاضر نیستند کالای خود را اظهار و ترخیص کنند. به گزارش مهر به نقل از گمرک ایران، احمدرضا کمان‌ترکی با اشاره به آخرین وضعیت ترخیص مواد اولیه پوشک، اظهار کرد: در حال حاضر دو شرکت بزرگ پوشک، مواد اولیه خود را اظهار نکرده‌اند و منتظریم این اقدام صورت بگیرد. معاون امور گمرکی گمرک شهید رجایی بندرعباس با اشاره به اینکه یکی از این شرکت‌ها هزارو ۸۸۵ تن مواد اولیه در ۱۰ پارت و بارنامه پوشک بهداشتی در بندر شهید رجایی تخلیه کرده اما از اظهار آن به گمرک خودداری کرده است، تصریح کرد: به دلیل مضایق به‌وجودآمده در بازار به دنبال وضعیت کالاهای این شرکت‌ها بودیم تا بتوانیم با آنها تعامل کرده و رایزنی کنیم تا کالاهای خود را از گمرک ترخیص کنند؛ چراکه چندین ماه است کالاهای آنها در بندر موجود است اما از اظهار آنها خودداری می‌کنند.

دستورالعمل خرید و فروش ارز به شکل اسکناس ابلاغ شد

● بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران دستورالعمل خرید و فروش ارز به صورت اسکناس توسط شبکه صرافی‌های مجاز را ابلاغ کرد. براساس اعلام بانک مرکزی، با هدف اجرای سیاست جدید ارزی دولت برای ساماندهی و مدیریت بازار ارز، ورود ارز به صورت اسکناس توسط صرافی‌های مجاز از محل منابع ارزی خریداری‌شده و همچنین درآمدهای ارزی صادراتی خریداری‌شده در سامانه نظام یکپارچه معاملات ارزی (نیما) مجاز اعلام شد. بر این اساس صرافی‌های مجاز می‌توانند نسبت به ورود ارز به صورت اسکناس از محل منابع اشاره‌شده اقدام کرده و نسبت به فروش آن به نرخ بازار به متقاضیان در چارچوب دستورالعمل‌های ابلاغ‌شده، به‌خصوص مقررات ناظر بر عملیات ارزی صرافی‌ها در محل استقرار صرافی خود اقدام کنند. به گزارش ایرنا، انجام معاملات ارزی در شبکه صرافی‌های کشور از ۲۱ فروردین امسال با تصمیم دولت غیرمجاز شد اما پس از حدود چهار ماه و زیرزمینی‌شدن دادوستدهای خرد ارزی، دولت ۱۴ مردادماه مصوبه پیشین خود را اصلاح کرد و صرافی‌ها برای تأمین ارز خدماتی مورد نیاز شهروندان از جمله ارز دانشجویی، مسافری و درمان بازگشایی شدند.

ادامه از صفحه ۴

صدور مجوز صید ترال میانی برای آب‌های جنوبی

چراکه کاهش ذخایر دریایی امروزه یک مشکل جهانی است و همه کشورها اذعان دارند که نسبت به ۵۰ سال پیش ذخایر دریایی بسیار کاهش یافته است. به همین دلیل نیز صید برخی از گونه‌ها- از جمله گونه‌هایی از همین کوسه‌ماهیان که نویسنده به نقل از عضو شورای شهر بندرعباس مدعی شده است که شیلات درصدد صدور مجوز صادرات باله‌های کوسه است- از سوی سازمان‌های بین‌المللی مربوطه ممنوع شده و برنامه‌های تعیین سهمیه صید برای برخی از گونه‌ها در دستور کار قرار گرفته است. این سازمان نیز با صدور این مجوز مخالف بوده است.

۹- نویسنده در بخشی از گزارش خود به نقل از یکی از صیادان به پرداخت عوارض بندری و تعرفه صید به شیلات اشاره می‌کند و به نحوی وانمود می‌کند که نوعی بی‌قانونی در شیلات حاکم است؛ درحالی‌که اخذ تعرفه صید و عوارض بندری براساس قانون و متناسب با نوع شناور تعیین گردیده و مستقیما به حساب خزانه دولت واریز می‌گردد.

بیش از ۶۵ درصد اعتبارات مدیریت منابع آب در برنامه ششم به‌صورت غیرنقدی پرداخت شده است

توفان بازپرداخت اسناد مالی

لیلا مرگن

مسائل و مشکلات بخش آب تمامی ندارد. همان‌طور که جمعیت افزایش می‌یابد و به دلیل خشک‌سالی، منابع آب کاهش می‌یابد، مشکلات تأمین آب هم بیشتر و بزرگ‌تر می‌شود. شرکت مدیریت منابع آب ایران برای تأمین آب جمعیتی ۸۰ میلیونی، ناگزیر است طرح‌های متعددی اجرا کند که گاهی اجرای برخی از این طرح‌ها حدود دو دهه به طول می‌انجامد. آن‌طورکه مجید سیاری، معاون برنامه‌ریزی و امور اقتصادی شرکت مدیریت منابع آب ایران می‌گوید: کمبود منابع و اعتبارات، گاهی به دوباره‌کاری و چندباره‌کاری در مطالعه پروژه‌ها دامن می‌زند. اما آنچه بیش از مسائل دیگر او را نگران می‌کند، بازپرداخت اسناد خزانه و اوراق مشارکتی است که دولت به‌جای پول در اختیار این شرکت قرار داده است و با توجه به دوره بازپرداخت آنها، همین روزها این اوراق روی میز دولت برای نقدشدن قرار می‌گیرد. به اعتقاد سیاری، فروش اوراق در واقع به‌تعویق‌انداختن بدهی‌های دولت است اما سرانجام روزی می‌رسد که باید دولت به تعهداتش عمل کند. مشروح گفت‌وگو با معاون برنامه‌ریزی و امور اقتصادی شرکت مدیریت منابع آب ایران در ادامه می‌آید.

چه تعداد پروژه نیمه‌تمام دارید؟

سخن‌گفتن درباره تعداد پروژه‌های نیمه‌تمام کمی غلط‌انداز است. ما پروژه‌های مطالعاتی‌ای را که ردیف اجرائی دارند هم مثل یک پروژه سدسازی و طرح عمرانی به حساب می‌آوریم؛ ضمن آنکه حتی یک پروژه نظیر سد هم از بخش‌های مختلف جاده دسترسی، بدنه سد، شبکه پایین‌دست سد و... تشکیل شده است. برخی پروژه‌ها مثل شبکه سد سفیدرود هم هیچ‌وقت تمام نمی‌شوند. این پروژه از سال ۵۲ شروع شده است و همچنان تمام نشده است. گاهی هم طرح‌ها نیاز به تعمیرات دارند. بنابراین وقتی می‌گوییم ۲۰ پروژه یا ۱۰۰ پروژه نیمه‌تمام داریم، این عدد اطلاع درستی به مخاطب نمی‌دهد و گمراه‌کننده است. در موافقت‌نامه‌ها پارامتری داریم که می‌گوید امسال این پروژه ۱۰۰ تومان پول دارد، تاکنون هم ۲۰۰ تومان خرج شده است و سال‌های بعد ۵۰۰ تومان پول می‌خواهد که پروژه به نتیجه برسد. عدد سال‌های بعد خیلی پارامتر مهمی است. مثل منزلی است که ساخته‌اید و پولتان نرسیده است که آن را تکمیل کنید؛ در نتیجه به‌تدریج در حال ساخت آن هستید. آنچه درحال‌حاضر تکلیف شماست، اقداماتی است که باید سال‌های بعد انجام شود.

برای تکمیل پروژه‌های خود چقدر اعتبار نیاز دارید؟

آنچه برای تکمیل پروژه‌های خود نیاز داریم و در موافقت‌نامه‌های ما روی کاغذ آمده است، عددی حدود ۸۰ هزار میلیارد تومان است.

۸۰ هزار میلیارد تومان چند برابر بودجه‌ای است که سالانه به شرکت مدیریت منابع آب ایران تخصیص می‌یابد؟

نکته مهم همین است. روی کاغذ عدد ۸۰ هزار میلیارد تومان خورده است. البته این عدد بر مبنای قیمت‌هایی در سال‌های مختلف به دست آمده است. اگرچه سعی می‌کنیم هر سال همه قراردادها را به یک مبنا بیاوریم اما این عدد یک‌دست نیست. ۳۰ سال است که در طرح و توسعه کار می‌کنم. برآورد امروز من این است که پروژه‌های ما برای اینکه با قیمت‌های امروز یعنی با دلار ۱۱هزارتومانی بخواهند کامل شوند، حداقل ۱۵۰ هزار میلیارد تومان پول می‌خواهیم. این پول اگر کامل در اختیار ما قرار گیرد، دو تا سه ساله همه پروژه‌ها را تمام می‌کنیم. البته به‌شرط آنکه در مدت اجرا هیچ اتفاقی از نظر قیمت در پروژه‌های ما رخ ندهد. ما سالانه به‌طور متوسط آنچه امکان اجرائی داریم و از دولت درخواست می‌کنیم، عددی بین ۱۵ تا ۲۰ هزار میلیارد تومان است.

عدد ۱۵ تا ۲۰ هزار میلیارد تومان به‌طورکامل به پروژه‌های آب تخصیص می‌یابد؟

خیر. ما می‌گوییم این عدد اگر کارگاه‌ها یک شیفت کار کنند، نیاز واقعی ماست. اگر سه شیفت کار کنند، به اعداد بیشتری نیاز است. اگر سالانه ۵۰ هزار میلیارد تومان به من پول بدهند، کارگاه‌های ما جای کار دارد. مشکل فضای کار، ماشین‌آلات، پیمانکار، کارگر و... نداریم؛ بیشتر مشکلات مالی داریم. با وجود اعدادی که به‌عنوان نیاز به دولت اعلام می‌کنیم، برای ما سالانه چهار هزار میلیارد تومان بودجه مصوب می‌شود. امسال سخنگوی دولت پشت تریبون اعلام کرد ۸۰ درصد بودجه عمرانی تخصیص یافته است. دو سال پیش درصد تخصیص اعتبار شرکت مدیریت منابع آب ۱۰ تا ۱۲ درصد بود. در جلسه مجمع شرکت اعلام کردم یک مدت بودجه عمرانی در کشور مصوب نکنیم. وقتی می‌گوییم پنج هزار میلیارد تومان به فلان دستگاه اختصاص می‌دهیم تا پروژه‌های خود را انجام دهد، بعد تخصیص را ۶۰ درصد می‌کنیم، این چه برنامه‌ریزی‌ای است؟ چه سازمان برنامه‌ای است؟

برنامه‌ریزی باید طوری باشد که بگوییم پیش‌بینی‌های ما پنج درصد بالا و پایین شد؛ اما اگر نمی‌توانیم وقایع را پیش‌بینی کنیم، چرا برنامه‌ریزی می‌کنیم؟ اگرچه دولت می‌گوید که تخصیص بودجه ۸۰ درصد است؛ اما بابت این تخصیص اوراق می‌دهد. پیمانکاران ما اوراق مشارکت را در بازار با ۲۲ درصد تنزیل می‌فروشند. سود اوراق هم ۲۰ درصد است. در این تبادلات دلال ۴۰ درصد سود می‌برد. بعد می‌گویند چرا پول مردم در سیستم تولیدی نمی‌رود. در زمان وزارت آقای چیت‌چیان، نامه‌ای از سوی آقای دائمی، معاون برنامه‌ریزی و اقتصاد وقت، به رئیس‌جمهور نوشته شد. اگرچه اقتصاددان نیستم؛ اما نگرانم که در زمان سررسید این اسناد و اوراق، چه اتفاقی برای کشور خواهد افتاد؟

حجم اوراق مشارکت اختصاص‌یافته به طرح‌های شرکت مدیریت منابع آب چقدر است؟

حدود ۸۰ درصد اعتبارات ما امسال در قالب اوراق مشارکت بوده است. تحویل‌دادن اوراق فقط عقب‌انداختن پرداخت است. منابع مالی جدید نیامده است. معتقدم اگر بخش آب برای دولت مهم است که هست، باید اعتبار انفجاری به آن داده شود. در سال‌های گذشته حدود ۱۰ تا ۱۲ سال پیش، درصد بودجه بخش آب از کل بودجه عمرانی کشور ۱۰ تا ۱۲ درصد بود. بعد از وزارت نیرو بودجه عمرانی راه بود. آب و راه دو بخش بودند که بیشترین بودجه عمرانی را دریافت می‌کردند. بعد از آن بندر و فرودگاه حدود یک تا دو درصد اعتبار عمرانی می‌گرفتند. درحال‌حاضر در شرایط خشکسالی، فقط ۲.۵ درصد بودجه عمرانی به بخش آب اختصاص می‌یابد.

پس بودجه عمرانی کجا هزینه می‌شود، اگر در بخش آب با این‌همه مشکل هزینه نمی‌شود؟

من نمی‌دانم. باید از کسی که بودجه را توزیع می‌کند، بپرسید. الان بودجه عمرانی راه از ما جلوتر است؛ درصورتی‌که قبلا از ما عقب‌تر بود.

به جز راه کدام دستگاه‌ها بودجه عمرانی بیشتری در مقایسه با بخش آب دریافت می‌کنند؟

جهاد کشاورزی احتمالا از ما جلوتر است. عرض من این است که اگر بخش آب مهم بود، باید درصد بودجه‌اش را در بودجه عمرانی رشد می‌دادیم.

حجم کلی اوراق مشارکتی که به پیمانکاران داده‌اید، چقدر است؟

در برنامه پنجم ۳۰ درصد اعتبارات مصوب اوراق و اسناد خزانه بوده است که در دو سال اول برنامه ششم، پیش‌بینی می‌شود به بیش از ۶۵ درصد افزایش یابد. دوره بازپرداخت این اوراق چهار تا شش‌ساله تعریف شده است.

اجرای پروژه‌های سدسازی چقدر طول می‌کشد؟

پروژه‌های سدسازی در دنیا پروژه‌های طولانی‌مدتی هستند؛ اما ما تفاوتی با دیگر کشورها داریم. دوره مطالعات آنها طولانی است. در سدسازی به دلیل اینکه با طبیعت سروکار داریم و نبود قطعیت در ساخت سازه سد بیش از سایر سازه‌هاست، طول اجرای پروژه بیشتر می‌شود؛ زیرا گاهی با وجود حفر گمانه براساس استاندارد، شرایط زمین یکباره تغییر می‌کند و این مسئله اجرای کار و انجام مطالعه را پیچیده می‌کند. ما در ایران با وجود این پیچیدگی‌ها زمان کمتری را صرف مطالعه می‌کنیم و تاوان آن را دو تا سه‌برابر در اجرا می‌دهیم؛ ضمن آنکه پول هم نمی‌گذاریم که پروژه‌ها تکمیل شود.

زمان مطالعه ما در مقایسه با دنیا چقدر کمتر است؟

زمان مطالعه ما به لحاظ پولی شاید از زمان مطالعه دنیا طولانی‌تر هم باشد. آنها وقتی مطالعه‌ای را شروع می‌کنند، از روز اول تا آخر مطالعه ادامه می‌یابد؛ اما در ایران وقتی مطالعه‌ای شروع می‌شود، پول قطع می‌شود و مطالعه متوقف می‌شود، بعد که دوباره پول تزریق شد و به منطقه بازگشتیم، می‌بینیم که جمعیتی که ما برای انجام پروژه مطالعه کردیم و ناگزیر بودیم جابه‌جا کنیم، مثلا صد نفر بود؛ اما حالا به سه هزار نفر تبدیل شده است. دوباره ناگزیریم از اول مطالعه انجام دهیم. در این مطالعه چون پول نمی‌رسد و اتفاقات هم‌زمان نمی‌افتد، طول می‌کشد؛ اما این به آن مفهوم نیست که به طور مداوم مثل سایر کشورها در حال مطالعه مستمر بوده‌ایم. ماه‌های مجزا را باید به هم وصل بکنیم که زمان مطالعه به دست بیاید. خیلی از کارهایمان دوباره‌کاری است؛ زیرا شرایط عوض شده است. چون آمایش نداریم، گاهی اهداف سد هم تغییر می‌کند؛ مثلا قرار بوده سد، آب کشاورزی را تأمین بکند؛ اما در میانه راه می‌بینیم شهرکی در یک منطقه درست کرده‌اند که باید آب شرب آن را هم ببینیم. باید مطالعات را به عقب برگردانیم. بی‌پولی هم به مطالعات خواهد خورد. مطالعه پروژه‌ها با اهدافی که شروع شده و تمام شده، کاملا متفاوت است. مردم منتظر ما نمی‌مانند و کار خود را انجام می‌دهند. در ایران به‌طور متوسط مطالعه فاز یک و دو و سه برای پروژه‌های ما شاید ۱۰ سال طول بکشد. مطالعه یک سد هیچ‌وقت تمام نمی‌شود. در تمام دنیا حتی در زمان بهره‌برداری هم مطالعات ادامه دارد.

البته در دنیا با آزمون‌وخطا هم سد نمی‌سازند.

بحث آزمون‌وخطا را ندارم. فرض کنید شما سد لتیان را ساخته‌اید. این سد را برای تأمین آب دشت ورامین ساختند، بعد سال‌به‌سال نیاز شرب تهران بیشتر شد و سهم ورامین کمتر شد تا به طور کامل قطع شد. گفتند سد ماملو را می‌سازیم و سرریزهای لتیان و حوزه میانی را به پایین‌دست می‌دهیم. تا سد به ۸۰ درصد پیشرفت رسید، گفتند ماملو را هم برای شرب تهران ساختیم و آب را به تهران منتقل کردیم. نمی‌شود گفت مطالعه سدی را انجام دادیم پس آن را تغییر نمی‌دهیم. جامعه دائما در حال تغییر است.

اگر پروژه‌ای با ۸۰ درصد پیشرفت فیزیکی غلط باشد، راهی برای توقف اجرای آن نیست؟

نه متأسفانه. وقتی در گردونه بیفتد، دیگر امکان اصلاحش نیست. ما در وزارت نیرو مجری قانون هستیم. مجلس یک تصمیماتی می‌گیرد، من به‌عنوان یک کارشناس می‌گویم که فلان پروژه از نظر من اولویت ندارد، برایش پول نگذارید یا اینکه بودجه کمی برای آن در نظر بگیرید، اما در مجلس تغییراتی رخ می‌دهد. نتیجه آن برخی پروژه‌های غیرکارشناسی می‌شود. من به‌عنوان کارشناس به تصمیم‌گیرندگان اطلاعات می‌دهم. بارها گفته‌ام که وقتی پیش وزیر می‌رویم نظرات خود را اعلام می‌کنیم، اما وقتی از اتاق بیرون آمدیم، دیگر مصوبات جلسه را باید دنبال کنیم، زیرا مسئولان اطلاعات محرمانه‌ای دارند که شاید من نداشته باشم.

پروژه‌ای در تاریخ شرکت مدیریت منابع آب وجود داشته است که کنار گذاشته شود. چه تعداد بوده است؟

پروژه‌هایی بوده، اما تعداد آنها خیلی کم است. البته درحال‌حاضر پروژه‌ای داشتیم که زمانی که مسئولیت فنی داشتم، به‌لحاظ فنی خود من برای آن نوشتم که این پروژه مردود است و ساخته نشود، اما آن پروژه رفت. نماینده مجلسی را پیدا کرد. آن نماینده گفت که وزارت نیرو پشت سه نماینده را به خاک مالیده است، ولی من این پروژه را خواهم ساخت و این پروژه در حال ساخت است!

کلنگ افتتاح سد لاسک، واقع در استان گیلان به زمین زده نشد. این یعنی توقف قطعی پروژه یا اینکه با تغییر شرایط دنبال اجرای آن خواهیم رفت؟

در وزارت نیرو سیستم مطالعات و تصویب طرح‌های ما قابل دفاع است. گاهی کمبود منابع مالی اجازه نمی‌دهد که برخی پروژه‌ها را اجرا کنیم، به همین دلیل ۱۵ سال پیش سیستمی به نام تصویب سطح سه قرار دادیم. پروژه‌ای ممکن است تمام مراحل را طی کرده باشد، دید کارشناسی می‌گوید که این پروژه آماده اجراست و مشکلی ندارد. اگر پول باشد هم می‌توان آن را اجرا کرد، اما وزارت نیرو می‌گوید که فعلا اعتباری ندارم و کلنگ جدید به زمین نمی‌زنم.

لاسک جزء پروژه‌های دارای مشکل اعتبار بود؟

لاسک را با اجرا توسط بخش خصوصی دنبال می‌کنیم. بعد از اینکه از مجموعه وزارت نیرو پروژه‌ای بیرون می‌رود باید چک‌لیست‌های جاهای دیگر تیک بخورد. سازمان محیط زیست یا سازمان برنامه هم باید پروژه را تأیید کنند. به‌جرئت می‌گویم کمترین اشکال از نظر کارشناسی وزارت نیرو است. باید مصوبات لاسک را چک کنم. فکر می‌کنم تیم ما فاز یک پروژه را مصوب کرده است.

در شفارود تعدیل ارتفاع داشتیم، در بختیاری هم همین‌طور. این نشان نمی‌دهد که در برنامه‌ریزی‌های وزارت نیرو اشتباهی رخ داده است؟

اتفاقا من با تعدیل ارتفاع‌ها موافق نبودم. البته سد شفارود داستان متفاوتی دارد. این سد در اواخر دوره هاشمی؛ یعنی سال ۷۶ از نظر مسائل محیط‌زیستی پررنگ شد. خود من با ساخت سد شفارود مشکل داشتم، زیرا سد استور در بالادست این سد با ظرفیت مخزن احتمالا ۱/۵ تا سه میلیارد مترمکعب ساخته می‌شد و معتقد بودم برای تأمین آب شرق گیلان باید به‌جای ساخت سد، شبکه انتقال آب ساخت. حجم مخزن سد شفارود ۸۰ میلیون مترمکعب بود و به دلیل وجود سد استور ساختش موضوعیت نداشت، اما با تعدیل ارتفاع سد استور بحث احداث سد شفارود پیگیری شد .

گذر

طرح تشدید مبارزه با مفاسد اقتصادی از دستور کار خارج شد

● نمایندگان مردم در خانه ملت طرح تشدید مبارزه با مفاسد اقتصادی در دستگاه قضائی و سازمان تعزیرات حکومتی را مغایر اصل ۷۵ دانستند. به گزارش خانه ملت، نمایندگان در نشست علنی امروز (چهارشنبه، ۱۴ شهریور) مجلس شورای اسلامی در جریان بررسی کلیات طرح یک‌فوریت تشدید مبارزه با مفاسد اقتصادی در دستگاه قضائی و سازمان تعزیرات حکومتی، اخطار مصطفی کواکبیان مبنی‌بر مغایرت این طرح با اصل ۷۵ را به رأی گذاشتند. نمایندگان در ادامه با ۱۰۶ رأی موافق و ۶۲ رأی مخالف از مجموع ۱۹۷ نماینده حاضر در جلسه این طرح را مغایر اصل ۷۵ دانستند. مسعود پزشکیان در توضیح این رأی‌گیری گفت: با توجه به اینکه نمایندگان طرح را مغایر اصل ۷۵ دانستند، این طرح از دستور کار مجلس خارج می‌شود. گفتنی است حسن نوروزی با بیان اینکه مفاسد اقتصادی کشور را با چالش و بحران‌های اساسی مواجه کرده است، گفت: جرائم و مفاسد اقتصادی کلان نشان از عدم موفقیت در این زمینه است. سخنگوی کمیسیون قضائی و حقوقی مجلس تصریح کرد: فقدان مدیریت در پرونده‌های مربوطه و فقدان نیروهای متخصص، از جمله پلیس، قاضی و بازرس ویژه متخصص از عوامل عدم موفقیت برشمرده شده است، بنابراین در طرح مذکور برای مفاسد اقتصادی در سطوح مختلف شیوه‌های مبارزه در نظر گرفته شده، همچنین مصادیق جرائم اقتصادی نیز در این طرح تعیین شده است. در جریان بررسی کلیات طرح مذکور، محمد کاظمی و اللهیار ملکشاهی به‌عنوان موافقان کلیات طرح یادآور شدند: با توجه به اینکه دستگاه قضائی و سازمان بازرسی در این زمینه خلأهایی داشتند نیاز است تا یک سازمان مجزا تشکیل و با مجرمان اقتصادی برخورد کنند، همچنین قانونی برای مبارزه با رانت و ویژه‌خواری نداریم و برای برخورد قاطع با مجرمان اقتصادی تصویب چنین طرحی ضروری است. محمدرضا نجفی و فرج‌الله رجبی، از مخالفان کلیات طرح مذکور، ایجاد سازمان مجزا را هزینه اضافی برای مجموعه قضائی کشور دانستند و یادآور شدند: ایجاد سازمان اضافه جز موازی‌کاری و افزایش هزینه دستاوردی نخواهد داشت. از سوی دیگر فقدان نیروی انسانی لازم در این مجموعه‌ها کار را با مشکل روبه‌رو می‌کند.